

. Andreas - 13de Zondag door het Jaar - 28 Juni 2015.

Voluit leven.

Inleiding.

In het evangelie geneest Jezus een doodziek meisje en een vrouw die twaalf jaar aan bloedingen leed. Dat meisje en die vrouw staan voor alle mensen die niet voluit kunnen leven, om welke reden dan ook. Levenschte situaties die we herkennen en die ons aangrijpen. Als alle menselijke hoop is ingestort, laat God ons toch niet in de steek. Jezus schenkt leven, voorbij onze verwachtingen, waar menselijke mogelijkheden tekort schieten.

Preek.

Onze levensweg wordt getekend door pieken en dalen, pieken van mooie momenten in het leven, dalen van momenten van zorgen en pijn. De een wordt ziek, de ander komt in financiële problemen, weer een ander raakt zijn/haar baan kwijt, zakt voor zijn/haar eindexamen, of raakt in een pijnlijke ruzie verwickeld. Ieder van ons draagt wel een eigen verdriet met zich mee en moet knokken om er mee klaar te komen en er niet onderdoor te gaan. Sommigen mensen vinden steun in hun geloof. Wat hun ook overkomt, ze komen er weer boven op en vinden nieuwe kracht, omdat ze op God vertrouwen. Dit laatste - heb ik altijd ervaren - is de kracht van Afrikanen: De ellende kon nog zo erg zijn voor hen, de armoede nog zo uitzichtloos, de zorg om de toekomst van hun kinderen nog zo groot, altijd klonk dan uit hun mond deze woorden "nyame wo ho" - God is daar. Onverzettelijk vertrouwen dat het goed komt: God is daar.

Twee van zulke mensen met zo'n onbegrensd vertrouwen worden aan ons voorgesteld in het evangeliieverhaal van vandaag dat we zojuist gehoord hebben. Het dochttertje van Jairus is doodziek; de vader doet een hartstochtelijk beroep op Jezus om haar leven te redden. Maar als Jezus met de vader op weg gaat, wordt Hij onderweg opgehouden door een vrouw die al twaalf jaar lang aan een slepend bloedverlies

leed; ook zij hoopt hartstochtelijk op genezing. Waar gaat het in dit evangelieverhaal over? Natuurlijk gaat het over Jezus, van wie een kracht uitgaat, die ziekte en dood overwint? Maar volgens mij gaat het veel meer - en dat is interessant want daar kunnen we iets mee - over die twee personen, die zo'n onverzettelijk en grenzeloos vertrouwen in Hem hebben.

Ik concentreer mij op de vrouw die aan bloedverlies leed. Zij was in de toenmalige joodse samenleving als een levende dode. Haar doorlopende kwaal maakte haar cultisch onrein en om die reden was zij geen volwaardig lid van de gemeenschap; zij mocht zich niet publiekelijk vertonen. Zoals melaatsen en andere uitgestotenen stierf zij bij leven al een sociale dood. Vanwege haar ziekte mag zij er niet meer bij horen. Maar wat doet zij? Ze trekt zich niets aan van die bepaling van de Thora. Ze treedt uit haar isolement, puur gedreven door haar geloof en vertrouwen in Jezus. Ze dringt door de menigte heen en raakt de zoom van zijn kleed aan. 'Wie heeft Mij aangeraakt?' vraagt Jezus: Hij wordt geraakt tot in het diepst van zijn wezen door de mensenwaardige situatie waarin zij zich bevindt. Hij voelt een kracht van zich uitgaan: een goddelijke kracht, die zich verzet tegen het onrecht dat mensen uitsluit, de kracht die mensen bevrijding schenkt. 'Jouw geloof', zegt Hij, 'jouw onbegrensd vertrouwen heeft jou gered.' Na twaalf jaar dood, uitsluiting, kan zij eindelijk weer voluit leven, en hoort zij er weer helemaal bij.

Natuurlijk gaat het in dit verhaal over genezing, over opnieuw kunnen leven, maar dat gebeurt niet zomaar. De bodem die eronder ligt, dat onbegrensde vertrouwen van deze vrouw, is van wezenlijke waarde. Dat ligt vervat in dat eenvoudige woord van Jezus: "Jouw geloof, dat onbegrensde vertrouwen van jou, heeft jou gered." Datzelfde zegt Hij tegen de vader van het doodzieke meisje, wanneer mensen met de boodschap komen: het is te laat, het kind is al dood. "Wees niet bang", zegt Hij "trek je niks van hun gepraat aan, maar blijf geloven."

Ik vergelijk dat onbegrensde vertrouwen graag met het beeld van een klein kind, dat net zelf kan lopen... en op een moment van dreiging van buiten... angstig roept en schreeuwt om de moeder... en vlucht in haar armen... en zich daar pas veilig voelt en tot rust komt.

Hier kunnen wij iets mee. Ook in ons leven kennen wij allemaal bij tijd en wijle dergelijke situaties, momenten - of soms hele periodes - dat wij het helemaal niet meer zien zitten. Mogen ook wij dan in staat zijn om die levenslijn van geloof, van onbegrensd vertrouwen in Hem, te grijpen en vast te houden. Amen.